

1952-10-13

AFSENDER

Carl-Henning Pedersen

MODTAGER

Else Alfelt, Kari-Nina Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Sydfrankrig, Auribeau

Modtagersted:

Danmark

Arkivplacering:

Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts
Museum, Arkiv M1.

Emneord:

Årstiderne 1952, Kunstnernes
Efterårsudstilling 1952, Imaginisterna
1952, Carl-Henning Pedersen i
Auribeau

DOKUMENTINDHOLD

Henning takker Else og Kari for deres brev og fortæller, at vejret i Sydfrankrig er blevet køligere og regnfuldt. Bjergene omkring Auribeau er skjult i tåge, men han nyder fortsat omgivelserne, især aftenerne under den klare stjernehimmel. Han beskriver naturen poetisk og fortæller, at han har givet stjernebillederne sine egne fantasifulde navne som "flagermusen", "den flyvende hund", "oksen og to kalve" og en hest, som har afløst Karlsvognen.

Han beskriver også landsbylivet og nævner den lokale præst, en ældre pater, som han har observeret både i kirken og under dagligt arbejde.

Særligt husker han piger på Karis alder, der sang i kirken.

Henning er glad for at høre, at hans billeder hænger godt på udstillingen i Malmø, men han er samtidig usikker på sine aktuelle arbejder. Han føler sig lidt gået i stå kunstnerisk og er kritisk over for både sine malerier og akvareller. Han overvejer at lade billederne hænge et stykke tid, før han beslutter sig for, hvordan de skal viderebearbejdes.

Brevet afslører også en vis ensomhed. Han savner samtaler og overvejer, hvordan det ville være at kunne tage ind til København, selv om afstanden naturligvis gør det umuligt. Han bemærker, at han mangler mennesker at tale med, selv om han forsøger at finde glæde i de små ting omkring sig. Kunstnerisk er han optaget af forholdet mellem natur og figurer. Han fortæller, at hans billeder næsten alle bliver til træer og landskaber, påvirket af de grønne sydfranske højder. Dog er han begyndt på et billede med mennesker, hvor en af figurerne pludselig kom til at ride på en gul hest. Han spekulerer humoristisk på, om figuren måske forestiller landsbyens præst.

Han følger fortsat nøje med i familiens og kunstverdenens begivenheder hjemme. Han lykønsker Kari med nye bukser og frakke, spørger til Vibekes bidrag til Kunstnernes Efterårsudstilling og interesserer sig for kataloget fra udstillingen i Malmø.

TRANSSKRIFTION

Mandag Okt. 52

Kære Else og Kari. Tak for brevet i dag. Det er heller ikke særlig varmt her. I dag små-regner det. Og bjergene er væk i en tåge. De sidste aftener har her ellers været så stjerneklart. Her er også meget smukt at gå rundt i mørket. Træerne får den smukkeste karakter. Urørlige væsener, der står og venter. Jeg har givet de fleste af stjernebillederne nye navne. Der er en flager-mus, en flyvende hund. Oksen og to kalve – Store bjørn er blevet til en hest – det synes jeg er bedre – den har sådan en høj slank hals. Så er

der en knæler, et skib kan jeg ikke rigtig finde frem til. Jeg ville gerne ha' et skib på himlen. Præsten her er en meget sjov fyr. En ældre grå-hvid-skægget pater. I går søndag eft. kørte han brænde hjem. Han sad oven på hesten, og havde ikke sin kjole på – som han ellers render rundt i. Forrige søndag var jeg i kirke. Men det var ikke så spændende. Det sødeste var en hel del piger i Karis alder der sang for og som sad foran.

Jeg er glad for at mine billeder hænger smukt i Malmø. Kataloget og Årstiderne har jeg ikke fået endnu. Fine Kari. Til lykke med dine nye bukser og frakke. Jeg skulle faktisk ha' haft en rulle lærred til for at komme rigtig videre. Ikke fordi dem jeg har malt er gode, men jeg ved ikke rigtig hvad jeg skal gøre ved dem i øjeblikket. Nu vil jeg lade dem hænge i nogen dage og se dem an. Jeg har til formiddag set på de akvareller jeg har lavet – men de ser ikke særlig gode ud. Nu vil jeg begynde på en frisk, med dem. Jeg kunne godt en gang imellem ha lyst til at tage ind til byen, altså til København – men det er jo lidt langt, lige som da jeg var oppe i Asserbo. Jeg savner nogen at snakke med. Ah, det er måske i dag – hvor jeg synes jeg er gået lidt i stå. Jeg havde ellers nogen myrer jeg fodrede oppe på kirkepladsen. Til gengæld for de mange jeg slog ihjel nede i Ravello. Klokken slår tolv – to gange. Jeg havde drukket 10 flasker rødvin de første 14 dage. Jeg gad vide om det er præsten jeg malte i går. En af mine personer, kom pludselig op at ride på en gul hest. De andre ser så sørgende ud.

Hvad har Vipse sendt ind til efterårsudstillingen?

Nu de kærligste hilsener og Kys

Jeres Henning

På en side for sig selv, er følgende skrevet:

Fra Sydfrankrig:

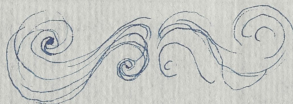
Billeder kan gøres på mange måder. Mine her, bliver næsten alle træer i landskaber. Men dog også et enkelt skib i natten, og et med to røde tårne. Det må være de her grønne højder med træer der gør, at jeg stadig maler det. Men i går aftes har jeg tegnet et op med personer men det skulle ikke undre mig, end at det også forvandler sig til grønne træer.

Mandag
Oktober 52.

Hele Tælle og Kari. Tak for brev i dag. Det
er heller ikke særlig varmt her. I dag smørger det. Og
bjergene er rødt i en stige. De sidste af sneen har her endnu
været så tyndt. Her er også meget smukt at gå
rundt i mørket. Træerne får den smukkeste karakter.
Vindene væver, der står og venter. Jeg har givet de
fleste af stjernerne nye navne. Der er en flagermus,
en flyvende løve, Osten og to katte - store bjørn er
blevet til en best - det synes jeg er bedre - den har sådan
en høj slank krop. Så er der en knude, et skib kan
jeg ikke rigtig finde frem til. Jeg ville gerne have et
skib på himlen. Træerne her er en meget sjov type. Den
aldre grøn-bird-skægget pater. I går søndag aft. Kari har
brændt tegne. Han sad oven på boksen, og havde ikke sin
kage på - som han ellers altid sætter i. Fødsels-
dag var jeg i kirke. Men det var ikke så spændende. Det
sidste var en hel del piger i Kari's alder der sang for og
som sad foran.

Jeg er glad for at mine billeder hænger smukt i
hallen. Kataloget og Årbøgerne har jeg ikke fået endnu.
Til Kari. Tillykke med dine nye bøger og projekter.
Jeg skulle faktisk have haft en lille måned til for at
komme rigtig videre. Ikke fordi dem jeg har mødt er
gode, men jeg ved ikke rigtig hvad jeg skal gøre ved
dem i øjeblikket. Vi vil jeg lade dem hænge i nogen
dage og se dem an. Jeg har til formiddag set på
de akvareller jeg har lavet - men de ser ikke særlig gode
ud. Vi vil jeg begynde på en frisk, med dem.
Jeg kunne godt en gang imellem have lyst til at tage ind

til byen, altså til København - men det er jo lidt langt, lige
som da jeg var oppe i Amsterbo. Jeg savner nogen at snakke
med. Ah, det er måske i dag - hvor jeg synes jeg er gæst lidt
i stæ. Jeg havde ellers nogen meget og jodeler oppe på kir-
kepladsen. Til gengæld får de mange jeg slog ihjel med i
Ranecto. Skotten står borte - så gænge. Jeg havde drømte
10 flasker rindin, de første 14 dage. Jeg gæst vider om det er
præsten jeg smakte i går. En af mine personer, som plejede
op at ride på en god hest. De andre ser så sørgende ned.

Hvad har Vignat sendt ind til Efterårsudstillingen?

Når du kærelykke hilser og kys
Jens Henning.

H.H.H.